

అప్పతిమ ఏకాగ్రతే బేంగాక్కదే, ఆ ఏకాగ్రతేయన్న సంపాదిసి నిజచ్ఛు సాధని మాడపవరు నమ్మల్ని ఒకళ ఏరిణావాగియాదరూ ఇద్దారే. రామచ్ఛు పరమహంసరు ఇదక్కొదు అత్యాక్రమ ఉదాహరణే. అవరు నేడ్చుధృష్టియింద నోఇదరె దేపవూ ముందే చెలిసుత్తిత్తారే. సామాన్యర కణ్ణ ధృష్టిగూ ఒందు నిదిష్ట శక్తి విందితా ఇరుత్తదే. ఈగెల్లు కణ్ణ ధృష్టి బిద్దేడే కాయ్ నివోహిసువంతహ ఐ పూడుగళన్న, మోస్తేలగళన్న నిమిషుత్తిద్దురంతల్ల. ధృష్టిగీరువ శక్తియిందలే అంతక ఆవిష్కారగళు సాధ్యవాపివే...నావు అంతక మహానొ వ్యక్తిగళాగదిద్దరూ నిరంతర యోగ్, ప్రాణాయామద మూలక నిరోగిగారి నమ్మ నమ్మ సుగాగల్ను విందితపవాగియూ ముట్టబహుదు రమ్మ నమ్మ పురాణద కాలద ఖమి మునిగళు వర కోట్టరు, శాప నీఇదరు, అదు ఘలిసుత్తిత్తు ఎంబుదన్న నావు కేళరుత్తేపే. కాగే అపరిగే సాధ్యవాచియ్ యోగసాధనీయ మూలకే. ప్రాచీన కాలద మహాసిగళు అప్పతిమ ఏకాగ్రిగళు ఆగిద్దరు. ఆ కాలద పతంగలి మహాసిగుందలే యోగాశ్శద ఆవిష్కారవాయితు. అస్సే అల్ల వ్యేద్యశాస్త్రవన్ను, వ్యాకరణవన్ను సక బరీదిద్దారే అవరు. అవిగేల్లు ఇద్దుదు మానుసికవాద అపరిమిత శక్తి. అదన్నే ఆత్మశక్తి ఎందు కరదరు నమ్మ పూవాజరు.... కపిక్కణ్ణరు విపరిశిదరు.

‘అప్పుడీ ఇత్తిజేగే నీపు వణాచికిత్తే అందై బణ్ణగళన్న హాయిసి చికిత్తే శురు మాడిభీరల్ల, అదర బగ్గె కేళ్లేకు అంత కీందిన సారి ఒండాగలే అందుకోండ్దే...’ ఎండలు రమ్మ.

అపరిభూర సంభాషణగింజ్ను మంత్రముగ్గవాగి ఆలిసుత్తూ మితు హగా దేవణ్ణదు పుత్తులుచ్చిప్పదు.

‘ఒ పరవాగిల్ల రమ్మ నిన్న, ఇవత్తు న్నింద ఒందమ్మ ఏపయిగళన్న హోరద్దిశైకు అంత నిధారణ మాడిద్ది అంత కాణుత్తే....’ కపిక్కణ్ణరు నసనక్క మాతనాడచోడిగిదరు.

‘రమ్మ, నీను బయాలజియ ల్యాకర్రో, నింగే హెచ్చు హేళువ అవశ్యకే ఇల్ల, ప్రతియోందు జీవియూ వ్యేష్ణవో అందై కంపనవన్న హేందిసిరుత్తే అంత నిను బష్టియా అల్లా, ఆందై ఆ కంపన దేంకదల్ల ఒందు వ్యాప్తిక లయదల్ల నడేయుత్తిరుత్తే, యావాగ ఆ లయదల్ల స్ఫుల్ల వ్యాప్తిసాగుత్తే ఆగ రోగగలు దేవపన్న బాధిసతోడగుత్తే, ఆ లయదన్న సరిపడిశిద్దే దేంకదిద రోగ దూరవాగుత్తే. వణాచికిత్తే ఆ కేలసపన్న సరియాగి మాడుత్తే. ఆయువేద చికిత్సేయ జోతేగే వణాచికిత్స యన్న నావిగ ప్రారంభిసిరువుదు ఇదే కారణక్కాగియే. నావిగ యావుదు హోసెన్నపంతే నోడుత్తిద్దేవేయో ఆవ్స్సేల్లా నమ్మ పూవాజరు సావిర వణాచిగళ కీందియే ఆవిష్కారిస్తు...’ కపిక్కణ్ణరు యోగపూ ఏజ్ఞానపే, ఆధ్యాత్మికే, భౌతికతే ఎల్లా సేవిరప అప్పువిషాన అద్దారు...’ కపిక్కణ్ణరు సంస్కృతాగ్ని యోగద బగ్గె.

వణాచికిత్తేయ బగ్గె ఏపరిశాగ ఎల్లరూ బేగాదరు. ఇంధ యోగ విద్యేయన్న ప్రపంచస్కే తోరిసికోట్ట తమ్మ సనాతన మహాసిగళ బగ్గె హెచ్చు మాడితు.

‘ఆగ రమ్మ తాయియన్న కళేదుకోండ దినగళు. నాను ఏరిక్కనాగి మనేయ జవాబూరియే ఇల్లలే ఒడాడుత్తిద్దే. ఆగ బష్ట సాధుగళ పరిచయ నసగాయితు. అవరు యోగ విద్యేయల్లి పారంగతరు. హిమాలయద తప్పల్లి అనేక మహాత్మేయిగే కళేదు ఒందవరంతే అవరు. అవరిందలే నాను యోగ కలిత. అవరు హిమాలయద ప్రాణ్యదల్లన కేలవ మహాత్మ బగ్గె హేళుత్తిద్దరు. అవరల్ల ఒష్టురు యోగశక్తియ మూలక నూరాయ కీమి దూరదల్లిరువ ప్రాణాపాయదల్లిరువరిగే ఇద్ద కడేయిందలే సహాయ మాడుత్తిద్దరే, మత్తుబ్బరు కనసినల్లి బేంగాద వ్యక్తిగే ఆపత్కాలదల్ల నిదేశన నోడుత్తిద్దరంత. ఇన్నోబ్బరు ఒకళ దూరదల్లిద్ద ఒందు

ధమాగ్రంథపన్న కణ్ణేదురే తరిశిదరంత. ఇవెల్లు కట్టుకథేగళు ఎందు నసగనిసిల్ల. నానాగలే హేళేదంత నిదిష్ట ప్రాణాయామద సాధనీయ మూలక ఇంధవేల్లు సాధ్యవాగిపే. ఆదరే ఇవెల్లు ఆధ్యాత్మ ప్రయాణ నిరంతర చక్కపన్న బేంధిశేందు పరమాత్మనల్లి సేరి ముత్తే హేందుప్పదు. అల్లి సేరువ ఆత్మ యావ సంకష్టా ఇల్లదే అనంత కాలదవరేగు ఆనందవాగిరుత్తదే...’ ఎందరు హరిక్కణ్ణరు.

శోలీగారన సులీవు

‘ఇవెల్లు ఇల్లి మాతనాడువ వేళగే అల్లి బెంగళునిల్లు హేమంతన జోతిద్ద ఇన్నోపేక్కరో అజయో కులకణ్ణ శోలీగారన బగ్గె సుఇవు ఇంధిద భరదల్ల అనందందింద కిరుచికోండ్ద. అజయో కులకణ్ణ అనందందింద జోరాగి కిరుచికోండాగ హేమంత అవనత్త మందహాసదింద నోఇదిద.

పాపదవను....జ్ఞానదేగుల కాలేజినల్లి సరణి శోలీగభు ఆరంభవాదాగ అవను అనుభవిద వేదనేయేను కడిమేయే? కాలేజిన ఆడలే మాడాలియిద, సావజనికరింద, పోలేసో ఇలాచియింద నిరంతరవాగి బరుత్తిద్ద భక్తిదవన్న తడేదుకోందు ఆత్మవిల్మాసదింద కాయ్యప్రవృత్తానిద్దే దొడ్డ విషయవాగిత్తు. డి.ఎస్.పి కపికుమారారూ బెన్ను తట్టి ప్రోత్సాహిస్తుద్దరు. ఈ కేసన్న అదష్టు బేగే ఇక్కటిపాపదిశిద్దరే జ్ఞానదేగుల కాలేజిన భవిష్యతోందిగే ఏద్దాధిగభ భవిష్యవూ మణ్ణ పాలగుత్తిత్తు. అద్దువుదక్కు ఆస్థదిల్లిదంతే సరణి శోలీగారన బగ్గె స్వప్షవాద సుఇవు ఇంధిలిప్పిత్తు.

‘పుణ్యాత్మ, కూగి గలాటే మాడి నేనే ఎల్లరిగుల కొలీగభు వీపయు తీయించు వాగే మాడిబిడ్డి అంత కాపుత్తే, బి కూలో మ్యే ప్యేండో...’ హేమంత మాతనాడిదాగలే అజయోగే వాస్తవద అరివాగిద్ద. తానిరువుదు పోలేసో జ్ఞానవైనల్లి ఎందు అరివాదోడనే టుటి కచ్చిది.

‘సారి హేమంతో, ఒందు కూడా నానెల్లిద్దిని అన్నిఇఁడే మతుఁచిచ్చే నోచు...’ ఎందవను గేళేయిన భుజవన్న తట్టిద.

‘ఇన్ను కేలుప రిపోర్టోగభు బహోదిపే, ఎల్లవన్న రేడి మాడిద్దేలే కోలీగారన్న అరస్సో మాడోదే హేమంతో, ఇవత్త రాత్రి నమ్మసేగే ఒరియా, స్ఫుల్ల హోత్తు ప్రీయాగి మాతనాడ్డుక్కుముద్దు...’

గేళేయిన మాతిగే హేమంత ఒట్టిగే ఇక్కు.

ఆ రాత్రి అజయో కులకణ్ణు మమయల్లి రాత్రియించి ముగిసి గేళేయిర్చిరు ఏకాలంతాగి మాతనాడలు కులకణ్ణ.

‘అంతా ఈ కేసిన ప్యేలు క్షోల్సో ఆద హాగే, నీను న్న జోతిల్లిద్దే ఈ కేసన్న ఖిండితా నంగే సాల్సో మాడోఁకే ఆగ్రిరల్లి, ఎని హో ధ్యాంక్షో వేరి మచో హేమంతో’ అజయో మనస్సు తుంబి మాతనాదిది.

‘బిడు అజయో, నీను ఇన్ను బేళేబేచు, నింగే హేమంత జవాబ్బారిగభున్న ఇన్ను చెన్నా నిభాయిస్తేకు, నాను నన్న క్షేత్రాద సంభాషణన్న నింగే మాడ్దిని....’ హేమంత గేళేయన క్షేత్రిద.

‘అదిల్లి, హేగిద్దులే నిన్న ముత్తు ముత్తు...’ కేటిలేయింద కేళేద అజయో.

ముత్తువిన హేసర్తిదొడనే ఒట్టిగే ఇక్కు. జవాబ్బారిగభున్న ఇన్ను చెన్నా నిభాయిస్తే నింగే మాడ్దిని....’ హేమంత గేళేయన క్షేత్రిద.

‘అదిల్లి, హేగిద్దులే నిన్న ముత్తు ముత్తు...’ కేటిలేయింద కేళేద అజయో.

ముత్తువిన హేసర్తిదొడనే హేమంత ముఖి రంగేరితు. తన్న కుడిగుంప నింగే మాడ్దిని నింగే మాడ్దిని....’ హేమంత గేళేయన క్షేత్రిద.

‘అన్నిగేనప్పు, తన్న ప్యేండన లారు నింగే మాడ్దిని....’ హేమంత గేళేయన క్షేత్రిద.

‘అన్నిగేనప్పు, తన్న ప్యేండన లారు నింగే మాడ్దిని....’ హేమంత గేళేయన క్షేత్రిద.